

[Kim Behnke]

Jeg savner stadig væk et seriøst svar på, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil støtte de 2 mio. kr. mere til AIDS-information. Hvorfor kan Socialdemokratiet ikke støtte en forøgelse af bevillingen til Cancerregisteret, og hvorfor kan Socialdemokratiet ikke støtte en forøgelse af bevillingen til indretning af lejligheder for bevægelseshæmmede, til Revaliderings- og Pensionsnævnet, til forsørgelse i hjemmet af børn med handicap, til voksne i eget hjem med handicap, til koloniophold for handicappede børn, til mobiltelefoner for handicappede, etc. etc.? Hvorfor kan Socialdemokratiet ikke støtte disse mange ændringsforslag?

Vi får mulighed for senere i dag at stemme selektivt om hvert enkelt forslag, så selv om Socialdemokratiet måtte være modstander af Fremskridtspartiets ønsker om at få nedsat arbejdsløsheden, få skatterne sat ned osv., kan Socialdemokratiet stemme selektivt imod de pågældende ændringsforslag. Men ændringsforslag som f.eks. de nævnte på handicapområdet skal der tages selvstændig stilling til, uden at Socialdemokratiet i den forbindelse får sine fingre snavset til ved at stemme for noget, der rent ideologisk og samlet set måske går et andet sted hen, end Socialdemokratiet vil.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Bare for at få præciseret tingene, så jeg er sikker på, vi ikke har misforstået hinanden, vil jeg godt spørge, om det er rigtigt, at man fra regeringens side har henstillet til Amdradsforeningen og Kommunernes Landsforening at opfylde de tiltag, der er beskrevet i fremrykningsrapporten for 1994, at de indgår i det samlede bloktilskudsbeløb, og at det i den sidste ende er op til amternes og kommunernes egen individuelle prioritering, hvordan man anvender disse bloktilskud.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan sige til fru Birgitte Husmark, at Fremrykningsudvalgets rapport er blevet til på følgende måde: Udvalget bestod bl.a. af repræsentanter for regeringen, kommunerne og amterne, og i fællesskab fastlagde man, hvilke forbedringer det vil være muligt at gennemføre for de sindslidende inden for de økonomiske rammer, der er afstukket.

Det er nu meningen, efter de sidste penge er blevet afsat, at vi sammen med Kommunernes Landsforening og Amdradsforeningen skriver til samtlige amter og kommuner og gør klart, hvad der er aftalt, hvordan de økonomiske rammer er, og hvad vi forventer, at der sker inden for disse rammer i løbet af 1994. I løbet af foråret 1994 vil vi lave en rundspørge til amter og kommuner om, hvilke planer de har i gang, så vi har et overblik over, hvad der sker på området, inden vi går i gang med de økonomiske forhandlinger med amter og kommunerne om økonomien for 1995.

Samtidig er der kommet en indberetning fra amter og kommuner den 1. november, og vi vil lave en tilsvarende indberetning pr. 1. november 1994, så vi kan sammenligne, hvad der er sket i løbet af 1994 på området, og samtidig sikre, at de penge, der er afsat, rent faktisk også bliver brugt til det, de var bestemt til. Endelig er det meningen at give Folketinget en statusredegørelse i begyndelsen af 1995.

Denne procedure skulle gerne sikre, at vi får et overblik over, om tingene bliver ført ud i livet, som det er aftalt, og det er jeg i øvrigt også overbevist om at de gør.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, det var jo mest korrekt, at det var regeringen, der svarede på fru Birgitte Husmarks spørgsmål, eftersom det er regeringen, der har lavet aftalen med amter og kommuner for en stor del af midlernes vedkommende, mens vi her i Folketinget har et ansvar for, hvad der er udmøntet i forbindelse med satspuljeforhandlingerne. Men jeg håber da i hvert fald, at fru Birgitte Husmark er tilfreds med svaret, jeg synes i hvert fald, det var oplysende.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at jeg synes ikke, der var stor forskel på de mulige valg, hr. Kim Behnke indrømmede mig: Enten var man kynisk, fordi man tog en rygmarvsreaktion, eller også tog man bare en rygmarvsreaktion. Det var jo sådan set ikke særlig valgfrit.

Jeg kan sige, at i Socialdemokratiet har vi ustandselig den oplevelse, at der er forslag – også fra SF – som vi må stemme nej til, men som vi i virkeligheden synes er sympatiske og gerne ville støtte, hvis vi kunne udrette mere. Vi har givet vores bud i forbindelse med de ændringsforslag, der er stillet, og med ud-